

TEZA:

Postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego wydane przez sąd odwoławczy nie podlega zaskarżeniu. Wynika to z treści art. 426 § 1 k.p.k. , stosowanego odpowiednio w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Wyjątki od tej zasady są określone w art. 426§2 k.p.k. i dotyczą rozstrzygnięcia o charakterze pozytywnym – postanowienia o zawieszeniu postępowania - nie zaś do postanowień negatywnych: o odmowie zawieszenia postępowania czy odmowie podjęcia zawieszzonego postępowania.

WO – 31/23**POSTANOWIENIE
z dnia 11 października 2023 r.****Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie**

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał /sprawozdawca/
Sędziowie: SWSD Piotr Karwat
SWSD Sławomir Bereza

Protokolant: Barbara Sarnowska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Dariusza Drozdowskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2023 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego J.N. wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych (...),

w przedmiocie wniosku obwinionego o zawieszenie postępowania odwoławczego WO-31/23

postanawia:

1. odmówić zawieszenia postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych toczącego się pod sygn. akt WO-31/23 z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 12 listopada 2019 r., sygn. akt: D 165/X/19;
2. pouczyć o braku możliwości zaskarżenia.

Uzasadnienie

Przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym toczy się sprawa radcy prawnego J. N. (dalej „Obwiniony”) wywołana odwołaniem Obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 12 listopada 2019 r., (sygn. akt: D 165/X/19).

Pismem datowanym na 10 października 2023 r. obrońca Obwinionego wniósł o zawieszenie postępowania z uwagi na fakt, iż Obwiniony zwrócił się do Prokuratora Generalnego o wywiedzenie skargi nadzwyczajnej oraz kasacji na swoją korzyść od orzeczenia Sądu Okręgowego w Gliwicach z 23 października 2018 r. (VI Ka 120/18).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Nie ulega wątpliwości, że postępowanie dyscyplinarne opiera się na własnych ustaleniach stanu faktycznego i poczynionych ustaleniach czy doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego czy też nie.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego nie ma więc przy tym znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wywiedzenie ewentualnej skargi nadzwyczajnej czy kasacji od orzeczenia Sądu Okręgowego w Gliwicach z 23 października 2018 r. (VI Ka 120/18).

Na marginesie Wyższy Sąd Dyscyplinarny podkreśla, iż w przypadku skutecznego zakwestionowania wyroku Sądu Okręgowego z 23 października 2018 r. (VI Ka 120/18) po spełnieniu określonych przesłanek określonych w przepisach rozdziału 56 k.p.k. (w szczególności art. 540 kpk 540 a kpk, 540 b kpk) jest możliwość zastosowania nadzwyczajnego trybu zaskarżenia prawomocnie zakończonego postępowania dyscyplinarnego w postaci wznowienia postępowania.

W tej sytuacji należy dojść do wniosku, że nie zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania (art. 22 § 1 Kpk). Wyższy Sąd Dyscyplinarny stoi na stanowisku, że instytucja zawieszenia postępowania wymaga stosowania jej w postępowaniu dyscyplinarnym z wyjątkową rozważą i ostrożnością, albowiem organy dyscyplinarne - z mocy art. 2 § 1 pkt 4 Kpk w związku art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych - mają obowiązek tak kształtować postępowanie dyscyplinarne, by rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło w rozsądnym terminie. Oczywiście tego rodzaju dążenie po stronie organów dyscyplinarnych nie niweczy gwarancji procesowych obwinionego radcy prawnego (aplikanta radcowskiego) i możliwości korzystania z uprawnień wynikających z odpowiedniej procedury - te jednak gwarancje procesowe w niniejszym postępowaniu zostały zapewnione.

Jednocześnie Wyższy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania wydane przez sąd odwoławczy nie podlega zaskarżeniu. Wynika to z treści art. 426 § 1 Kpk (stosowanego w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych), ustanawiającego zasadę niedopuszczalności zaskarżania orzeczeń sądu odwoławczego. Art. 426 § 2 Kpk wskazuje wyjątki od tej zasady (tzw. zażalenia poziome - rozpatrywane przez inny równorzędny skład sądu odwoławczego). Wśród wyjątków tych ustawodawca wskazał m. in. postanowienie o zawieszeniu postępowania. Oznacza to, że zakres przedmiotowy zażalenia ograniczony jest tylko i wyłącznie do rozstrzygnięcia o charakterze pozytywnym (o zawieszeniu postępowania), nie zaś do postanowień negatywnych (np. o odmowie zawieszenia postępowania czy odmowie podjęcia zawieszzonego postępowania). Za takim wnioskiem przemawia wykładnia systemowa przeprowadzona przez porównanie treści art. 426 § 2 i art. 22 § 2 Kpk W tym ostatnim przepisie ustawodawca posłużył się szerokim pojęciem postanowienia „w przedmiocie

zawieszenia postępowania”, zaś w art. 426 § 2 Kpk - węższym - „o zawieszeniu postępowania” Takie brzmienie przepisów przesadza o tym, że brak jest normy szczególnej ustanawiającej na tym poziomie orzekania możliwość kontroli w układzie poziomym dla postanowień innych niż o zawieszeniu postępowania. W konsekwencji postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania wydane przez sąd odwoławczy nie podlega zaskarżeniu.

Z powyższych względów na podstawie art. 426 § 1 Kpk w związku z art. 22 § 1 Kpk a contrario w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych orzeczono jak w sentencji.